

Arrest

nr. 285 809 van 7 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat Mr. C. DESENFANS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 7 december 2020, dient op 8 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 10 augustus 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 4 februari 2022 en op 17 juni 2022.

1.3. Op 27 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 28 oktober 2022 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Taqchin Tamaki in het district Qarabagh, provincie Ghazni. U bent Hazara van origine. U bent op 2 juli 2017 gehuwd met A.F. in uw dorp. Uw echtgenote verblijft al een tiental jaren in Zweden en keerde ook kort na jullie huwelijk terug naar Zweden. U was van plan haar achterna te reizen, maar de gebeurtenissen in Afghanistan zorgden ervoor dat u uw vertrek diende te bespoedigen.

In Afghanistan was u werkzaam als leerkracht fysica in het Mohtalat Taqchin lycee sinds 1386 (stemt overeen met maart 2007 – maart 2008 in de Gregoriaanse kalender). Soms sprong u ook bij als leerkracht wiskunde, alsook gaf u soms bijles basisfysica aan enkele meisjes op vrijwillige basis. Op 24 assad 1396 (stemt overeen met 15 augustus 2017 in de Gregoriaanse kalender) had u met uw leerlingen een discussie over religie. Net voor u uw les aanving, had mullah M.N.Y. een religieuze les gegeven aan uw leerlingen. Op het bord stond nog vermeld dat God één is, dat er niemand anders is zoals God, dat christenen ongelovigen zijn omdat er voor hen een andere god bestaat en dat het doden van ongelovigen is toegestaan. De leerlingen vroegen uw mening over dit onderwerp, waarna er een discussie ontstond. U stelde dat ook christenen een profeet hebben genaamd Jezus of Issah, dat ze ook een boek hebben en dat ze ook geloven dat God één is. Uw leerlingen geloofden echter eerder de mullah, waarna u hen beloofde dat u zou bewijzen dat hetgeen u vertelde eveneens de waarheid was. Later op de dag trok u met uw collega N.S. naar de stad om enkele documenten te kopiëren voor de examenceremonie. U maakte van de gelegenheid gebruik om in de fotokopiewinkel Nilofar in Ashaye op het internet informatie te gaan opzoeken omtrent uw discussie met uw leerlingen eerder op de dag. U kwam de website van Dr. Sasan Tavassoli tegen, een Iraniër die onderzoek doet naar het christendom, waarna u deze informatie besloot af te drukken voor uw leerlingen. De volgende dag, op 25 assad 1396 (stemt overeen met 16 augustus 2017 in de Gregoriaanse kalender), deelde u deze informatie op papier uit aan uw leerlingen. U bezorgde iedere leerling een exemplaar. Kort daarop zijn deze papieren in handen gekomen van mullah M.N.S., de mullah van de moskee. Tijdens zijn redevoering in de moskee bracht de mullah het bestaan van deze papieren ter sprake, en had hij hierbij openlijk uw naam genoemd. Hij stelde dat u het christendom promoot of bekeerd was tot het christendom, waarna hij had verteld dat hij u wou doden. Tijdens dit moment was tevens M. aanwezig. M. snelde naar zijn neef H.A.R., tevens uw bevriende collega, en vertelde hem wat hij in de moskee had vernomen, waarna H. u opbelde en inlichtte. U vluchtte daarop meteen via Sareqol naar de berg Siatoob en verstopte zich achter een grote steen. Van daaruit zag u dat dertig tot veertig personen op weg waren naar uw huis. Uw broer stelde dat u niet thuis was, waarna hij werd geslagen. Nadat deze personen weg waren, keerde u terug naar huis en vertelde u aan uw familie wat er gebeurd was. Omdat het op dat moment donker was buiten, besloot u te wachten tot de volgende ochtend om te vluchten. In tussentijd besloten een aantal personen de taliban van het dorp Barla in te lichten over de gebeurtenissen. Diezelfde nacht vielen vijf talibanleden uw woning binnen. U werd gearresteerd en meegenomen naar een moskee in de buurt van Barla. U werd twee nachten vastgehouden samen met een andere persoon die daar reeds vastzat. Op de derde dag hoorde u veel lawaai en chaos van een gevecht aan een nabijgelegen checkpoint tussen de taliban en de Arbaki's. Alle talibs die aanwezig waren in de moskee boden bijstand bij het gevecht, waarna uw medegevangene voorstelde om te vluchten. U ging naar uw ouderlijke woning, waarna uw vader u naar M.A., de schoonvader van uw oom, stuurde in de regio Qol. De volgende dag bracht J., de zoon van M.A., u naar Di Razi, waarna u met het openbaar vervoer naar Kabul reisde. U verbleef twee nachten in een hotel totdat u een smokkelaar vond, genaamd A.S.. Hij bracht u naar een kamer in de wijk Burje Bargh. Op een dag deed u boodschappen bij een kiosk in de buurt, toen kaka Bashir, de winkeleigenaar, u vertelde dat drie personen met een foto van u rondliepen en informatie vroegen over u. Toen u dit hoorde, belde u naar H., die u liet weten dat de taliban wist dat u in Kabul verbleef omdat twee voormalige leerlingen, genaamd A.R. en S., u daar hadden gezien. Hierop belde u onmiddellijk naar A.S. die uw vertrek meteen regelde.

U verliet Afghanistan op 8 sonbulla 1396 (stemt overeen met 30 augustus 2017 in de Gregoriaanse kalender). Via Pakistan, Iran en Turkije reisde u naar Griekenland waar u ongeveer een jaar verbleef. Op 11 november 2017 werden uw vingerafdrukken in Griekenland geregistreerd. U stelt er geen verzoek te hebben ingediend. Na Griekenland reisde u via Italië, Frankrijk, België, Duitsland en Denemarken naar Zweden, waar u op 13 september 2018 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. U verbleef ongeveer twee jaar in Zweden. Uw verzoek werd geweigerd in Zweden, waarna u besloot naar

België door te reizen. Via Duitsland kwam u in België aan op 7 december 2020. Op 8 december 2020 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door de taliban en de lokale gemeenschap van uw dorp Taqchin Tamaki.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u kopieën neer van de volgende documenten: uw taskara, enkele foto's en een video van uw huwelijk, enkele foto's van u in uw regio van herkomst, uw huwelijksakte en het paspoort en de taskara van uw echtgenote.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Daar waar u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart dat u psychologische problemen zou hebben, blijkt op basis van uw verdere verklaringen dat uw asielpcedure in België en Zweden de nodige stress teweeg brengt maar benadrukt u dat u niet gestoord bent (verklaring DVZ, d.d. 05/01/2021, vraag 32; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 04/02/2022, CGVS 1, p. 2). Desalniettemin werd u bij aanvang van beide persoonlijke onderhoudsgevraagd hoe u zich voelde en of u in staat was om het interview te volbrengen, hetgeen u telkens bevestigde (CGVS 1, p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 17/06/2022, CGVS 2, p. 3). Op het einde van beide onderhouds maakt u duidelijk alle vragen goed begrepen te hebben (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 18). Uw advocaat had verder geen opmerkingen over het verloop van de persoonlijke onderhouds (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 18). Uit niets in de weergave van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u niet in staat was om op adequate wijze uw asielmotieven uiteen te zetten.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden aangestipt dat uw werkzaamheden als leerkracht niet in twijfel worden getrokken, doch u heeft niet aannemelijk gemaakt omwille van uw werkzaamheden problemen te hebben gekend met de taliban. Er dient te worden aangestipt dat u niet kan overtuigen wat betreft uw verklaringen informatie over het christendom aan uw leerlingen te hebben uitgedeeld, hetgeen de oorzaak was van de door u geschetste vervolgingsfeiten. Zo kan er vooreerst gewezen worden op uw onbezonnen gedrag. Er kan niet worden ingezien dat u zonder na te denken over eventuele consequenties informatie op papier over het christendom zou hebben verspreid onder uw leerlingen (CGVS 1, p. 15, p. 16). Daarenboven doet het verbazen dat u 33 exemplaren zou hebben uitgedeeld, zodat iedere leerling van de klas een eigen exemplaar verkreeg (CGVS 1, p. 15). Gevraagd waarom u deze informatie op papier meegaf in plaats van dit mondeling mee te delen, repliceert u dat de leerlingen u niet geloofden, bewijzen eisten en u het als uw taak als leerkracht zag om correcte informatie aan uw leerlingen mee te geven (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 5). In het licht van uw verklaringen dat de leerlingen geloof hechten aan de religieuze lessen van de mullah en stelden dat ze vertrouwen hebben in de islam en de mullah kan u dan ook niet overtuigen niet verder nagedacht te hebben over uw acties (CGVS 1, p. 12). U wist immers dat uw leerlingen uw standpunt niet deelden, daar ze heel intens en agressief reageerden toen u – reeds voordat u de informatie op papier meegaf – uw mening deelde dat christenen wel gelovig zijn, een eigen boek en een eigen profeet hebben en eveneens geloven dat God één is (CGVS 1, p. 12). Dat u dit alles zou hebben gedaan omdat u de kritiek van uw leerlingen wou weerleggen dat u tegen de mullah was of de islam tegensprekt, is frappant en weinig plausibel (CGVS 1, p. 12). Gelet op de hevige reactie van uw leerlingen toen u uw mening verkondigde, kon u reeds verwachten dat het uitdelen van informatie die ingaat tegen de lessen van de mullah eveneens de nodige commotie zou veroorzaken. Daarenboven wist u reeds dat uw leerlingen het standpunt van de mullah volgden, waardoor er niet kan worden gevolgd dat u niet zou hebben nagedacht over eventuele consequenties. Uw onbezonnen gedrag doet de nodige vragen

oproepen, hetgeen de geloofwaardigheid omtrent de oorzaak van de door u geschetste vervolgingsfeiten ondergraaft.

Uw houding nadat mullah M.N.S. en enkele andere dorpelingen gezamenlijk hadden besloten om u te doden strookt evenmin met de stelling dat u vervolging diende te vrezen omwille van het verspreiden van informatie over het christendom. Zo dient te worden gewezen op het gegeven dat u – hoewel u reeds vanuit uw verstopplaats in de bergen van Siatoob had gezien dat dertig tot veertig personen uw huis waren binnengevallen en aldus op zoek waren naar u – het toch ogenschijnlijk veilig genoeg vond om u een aantal uren later terug naar uw huis te begeven om een oplossing te bedenken met uw ouders en er te wachten tot de volgende ochtend om verder te vluchten (CGVS 2, p. 6, p. 7). Dat u dergelijk risico zou nemen, ondanks de waarschuwing van H.A.R. die u liet weten dat de mullah en andere dorpsbewoners u zouden trachten te doden (CGVS 1, p. 13), kan niet worden gevolgd. Indien u daadwerkelijk in gevaar was, kan worden verwacht dat u zich op een veiligere plek schuilhield en andere stappen zou ondernemen om in uw veiligheid te voorzien in de plaats van te wachten op de exacte plek waar eerder naar u werd gezocht. Dit is des te frappanter daar u personen had die u hadden gewaarschuwd en van wie aldus kan worden verwacht dat zij u tevens verder zouden helpen (CGVS 1, p. 13). Voorts is het frappant dat de dorpelingen het gebied rond uw woning niet zouden hebben uitgekamd, gelet op uw verklaringen dat ze in grote getale aanwezig waren, u zich op slechts tien tot vijftien minuten van uw huis bevond en u vanuit uw schuilplaats kon gadeslaan hoe ze uw broer hebben geslagen (CGVS 2, p. 6). Dat de dorpelingen hun grootschalige opkomst niet zouden hebben aangewend in hun voordeel om u te vinden, is weinig plausibel. Verwacht kan dan ook worden dat ze alles in het werk zouden stellen om u te proberen te vinden. Dat ze nagelaten hebben dit te doen, ondergraaft verder de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis.

Uit het voorgaande volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u concrete problemen ondervond met mullah M.N.S. en andere dorpelingen omwille van het uitdelen van informatie over het christendom.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen door de taliban gevangen genomen te zijn. Er dient hierbij vooreerst gewezen te worden op een ernstige lacune in uw verklaringen. Uw arrestatie door de taliban liet u immers volledig ongemoeid in Zweden, alsook stelde u daar rechtstreeks vanuit de berg Siatoob naar Qol bij M.A., de schoonvader van uw oom, te zijn getrokken nadat u van op die berg de inval van de dorpelingen bij u thuis gadesloeg (Asylutredning Migrationsverket, d.d. 19/11/2019, zie ook vertaling Asielonderzoek Zweden, p. 6). Het feit dat u naar uw huis zou zijn teruggekeerd nadat u vluchtte naar de berg Siatoob, bracht u in Zweden evenmin ter sprake. Geconfronteerd met bovenstaande vaststelling, repliceert u hetzelfde te hebben verteld in Zweden zoals u ten aanzien van het CGVS heeft verteld (CGVS 2, p. 16) hetgeen geenszins kan afgeleid worden uit de notities van uw persoonlijk onderhoud aldaar. Gewezen op de tegenstrijdige verklaringen omtrent uw acties nadat u de berg Siatoob verliet op het moment dat u getuige was van de inval van de dorpelingen, herhaalt u uw verklaringen zoals gesteld op het CGVS (CGVS 2, p. 16). U vergoelijkt uw incoherente verklaringen door te stellen dat uw interview in Zweden via een videogesprek plaatsvond waardoor bepaalde fouten zouden kunnen zijn ontstaan (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 16). Ofschoon het mogelijk is dat er bepaalde details verloren gingen, kan niet worden ingezien dat uw arrestatie door de taliban, een sleutelement in uw verhaal, geheel ontbreekt in de notities. Verwacht kan worden dat u coherente verklaringen aflegt doorheen uw asielprocedure, onafhankelijk van het land waar u een verzoek heeft ingediend. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt gedurende een aantal dagen gearresteerd te zijn geweest door de taliban.

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw arrestatie door de taliban blijkt verder nog uit de vaststelling dat u in het ongewisse blijft wat betreft uw medegevangene die samen met u in een kamer in de moskee werd opgesloten (CGVS 1, p. 14, p. 17). Hoewel u twee nachten en drie dagen samen met hem opgesloten was, stelt u niet te weten wie deze persoon was. U stelt louter dat hij Pashtoun was, ook Dari of Farsi sprak en één van de soldaten van de overheid was (CGVS 1, p. 14, p. 17). Waarom of hoelang hij reeds gevangen zat, weet u niet, noch kent u zijn naam (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 12). U vermoedt dat deze persoon daar al lang voor u aanwezig was, maar u kan niet preciseren hoelang die man daar reeds vastzat (CGVS 2, p. 12). Ook kan u niet duiden wat uw medegevangene deed als militair of voor welke instantie hij dan tewerkgesteld was (CGVS 2, p. 12). U rechtvaardigt uw gebrekkige kennis door te stellen dat u over dergelijke zaken niet gesproken heeft en dat jullie niet veel met elkaar spraken (CGVS 2, p. 12). Nochtans zaten jullie daar enkele dagen samen vast, en kwamen de taliban amper langs bij jullie – uitgezonderd om voedsel te voorzien of jullie naar het toilet te begeleiden (CGVS 2, p. 11), waardoor kan worden verwacht dat u toch enige informatie zou hebben uitgewisseld gedurende jullie vasthouding, al was het om uw eigen situatie beter te kunnen inschatten. Dat u amper tot geen gegevens

over deze man kan weergeven, doet verbazen en plaatst de geloofwaardigheid van uw vermeende arrestatie door de taliban verder op de helling.

Verder is het weinig plausibel dat de taliban u onbewaakt achterlieten in de moskee en alle aanwezige leden zouden hebben ingezet in het gevecht met de Arbaki's. Op die manier lieten ze u en uw kompaan de kans schoon om te vluchten. Dat het een hevig gevecht betrof en de taliban mannen tekort kwamen, is geen afdoende uitleg voor hun roekeloze gedrag (CGVS 2, p. 13). Er kan immers worden verwacht dat de taliban zich ervan verzekerden dat u of uw medegevangene niet zou kunnen ontkomen, zeker gezien uw bewering dat uw medegevangene een soldaat was (CGVS 1, p. 14, p. 17; CGVS 2, p. 12) die aldus een veiligheidsrisico uitmaakte voor de taliban in het geval van een ontsnapping. Het gemak waarmee u de deur klaarblijkelijk kon breken overtuigt overigens ook weinig (CGVS 2, p. 13). Dat de taliban nagelaten zouden hebben om in die omstandigheden op zijn minst één persoon achter te laten om u en uw medegevangene te bewaken, kan niet worden gevolgd.

Uit het voorgaande volgt dat u uw arrestatie door de taliban allerm minst aannemelijk heeft gemaakt.

Vervolgens kan u niet overtuigen wat betreft uw verklaringen dat twee ex-leerlingen op de hoogte kwamen van uw verblijf in Kabul en dit zouden doorgegeven hebben aan uw dorpelingen. U kan geen informatie verschaffen over de drie personen die naar u zochten in Kabul (CGVS 2, p. 14). Frappant is ook dat u dit niet zou hebben gevraagd aan B., de winkeleigenaar die u inlichtte over deze gebeurtenis (CGVS 2, p. 14). Evenmin weet u welke foto van u ze bij zich hadden, noch kan u duiden hoe deze personen dan deze foto bekomen zouden hebben (CGVS 2, p. 15). U vermoedt dat men uw foto heeft verkregen daar op feesten in het dorp soms foto's werden genomen, doch wie of hoe uw foto dan werd doorgegeven, weet u niet (CGVS 2, p. 15). Daar waar u stelt dat A.R. en S., twee voormalige leerlingen die u verkipt zouden hebben, in Kabul verbleven omwille van studies, kan u niet duiden waar ze dan verbleven of waar hun universiteit zich bevond, noch waar ze u dan gezien zouden hebben (CGVS 2, p. 15). Evenmin biedt u soelaas welke dorpelingen A.R. en S. dan zouden hebben ingelicht (CGVS 2, p. 15). Uw bijzonder vage verklaringen over de manier waarop uw dorpelingen op de hoogte zouden zijn gekomen van uw verblijf in Kabul kunnen dan ook allerm minst overtuigen, hetgeen de geloofwaardigheid van uw relaas verder schaadt.

Tot slot kan er nog gewezen worden op de vaststelling dat u amper informatie kan verschaffen over eventuele andere leerkrachten die problemen hebben gekend met de taliban. U verwijst weliswaar naar H.A. en S.S.M. die respectievelijk meegenomen en gedood werden door de taliban, hetgeen u ongeveer tien jaar geleden situeert en waarover u geen verdere informatie kan verschaffen (CGVS 1, p. 9, p. 10). Gevraagd naar recentere voorbeelden, stelt u algemeen dat er veel problemen waren in de tien jaar dat u werkte als leerkracht maar dat u geen concrete voorbeelden meer kan geven (CGVS 1, p. 10). De problemen met de taliban en de mullah nadat u informatie over het christendom had verspreid omdat u het uw taak als leerkracht vond om correctie informatie over te brengen aan uw leerlingen vormen uiteindelijk de rechtstreekse aanleiding voor uw vertrek uit uw land van herkomst, waardoor op zijn minst mag verwacht worden dat u zich enigszins zou informeren omtrent personen met gelijkaardige problemen om uw eigen veiligheidsrisico beter te kunnen inschatten. Dat u amper informatie kan verschaffen hierover ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u geschetste asielmotieven, die immers de kern van uw vrees uitmaken.

Ten overvloede kan er nog gewezen worden op uw verklaringen omtrent het verlies van uw paspoort. Op het CGVS laat u immers uitschijnen over een paspoort te hebben beschikt, daar u verklaart uw paspoort te hebben achtergelaten in het huis van M.A. omdat hij aangaf dat het gevaarlijk was om dit tijdens uw vlucht bij zich te hebben, gelet op het risico dat u zich eventueel zou moeten identificeren bij een controlepost (CGVS 2, p. 4). Dit strookt niet met uw verklaringen op de DVZ waar u stelt nooit over een paspoort te hebben beschikt (verklaring DVZ, vraag 28). Nog deze incoherentie daar gelaten, ook aangaande de huidige status van uw paspoort blijft u in het ongewisse. U weet niet wat er ondertussen met uw paspoort is gebeurd. U droeg uw ouders op om te informeren bij M.A. naar uw paspoort, maar u weet niet wat M. met uw paspoort heeft gedaan. U kan immers niet duiden hoe uw paspoort verloren is geraakt, noch of M.A. dit heeft weggesmeten of wat hij er dan ook mee gedaan zou hebben (CGVS 2, p. 3). Het is frappant dat M.A. niet meer zou hebben geweten wat hij met dit document heeft gedaan nadat u het bij hem in bewaring gaf, gelet op het belang van dit document. Dat u geen verdere inspanningen heeft geleverd om uw paspoort te verkrijgen, gelet op de nadruk die de Zweedse asielinstanties hierop legden om een aanvraag tot gezinshereniging met uw vrouw die in Zweden reeds over een verblijfsstatus beschikt te kunnen doen (Asielonderzoek Zweden, p. 15), doet dan ook de nodige vragen oproepen. Bovendien had u bij de Zweedse asielinstanties uitdrukkelijk verklaard dat uw paspoort vernietigd werd in Afghanistan (Asielonderzoek Zweden, p. 3, p. 15) hetgeen klemmt met uw bewering niet te weten wat er

intussen met uw paspoort is gebeurd. Dat u geen duidelijkheid verschaft over het bestaan van uw paspoort, ondermijnt verder uw algehele geloofwaardigheid.

Gezien voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door u aangehaalde asielmotie, waarop u uw asielmotieven steunt. U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO**

Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het

geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-

economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans

35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als

gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw taskara toont uw identiteit en nationaliteit aan. Uw huwelijksakte, het paspoort en de taskara van uw echtgenote en de foto's en video van uw huwelijk tonen hoogstens aan dat u gehuwd bent met Awaz Farzana maar zeggen niets over uw beweerde problemen in Afghanistan. Overigens kan nog worden aangestipt dat u en uw echtgenote via Facebook niet bevriend zijn. Uw verklaringen dat u niet bevriend bent omdat u uw huidige account pas aangemaakt heeft in België en de Belgische asielinstanties zich vragen zouden stellen bij het tijdstip waarop jullie elkaar accepteren als vriend op Facebook, overtuigt niet (CGVS 2, p. 17, p. 18). Bovenstaande vaststellingen doen dan ook de nodige vragen oproepen aangaande de actualiteit van jullie huwelijk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Het verzoekschrift

In wat een enig middel blijkt te zijn, voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48 t.e.m. 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij vreest voor vervolging door de taliban omwille van zijn toegeschreven religieuze overtuiging i.v.m. zijn werk als leraar, het behoren tot de etnische groep Hazara en het behoren tot de sociale groep van verwesterde Afghanen wegens zijn toegeschreven politieke en religieuze overtuiging.

Hij wijst er op dat hij de vragen van de protection officer m.b.t. zijn werkzaamheden zo goed als mogelijk heeft beantwoord en dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Hij legt uit dat hij louter de bedoeling had om de vragen van zijn leerlingen te beantwoorden, hij nooit de bedoeling had om propaganda te verspreiden en hij nooit gedacht had dat het simpelweg beantwoorden van de vragen van zijn leerlingen problemen zou opleveren. De commissaris-generaal zou zijn gedrag

zonder meer bestempelen als onbezonnen, terwijl hij heeft uitgelegd dat hij dit beschouwde als een manier om een goede leraar te zijn en geenszins zag als een buitensporig risico.

Omdat hij vanuit de bergen had gezien dat er mensen naar zijn huis waren gekeerd om hem te zoeken, wachtte hij tot de avond om naar zijn huis terug te keren. Hij had geen andere keuze omdat hij geen kleren, geld of andere persoonlijke bezittingen had. Hij meent dat het motief dienaangaande niets afdoet aan de geloofwaardigheid van zijn relaas en terzijde moet worden geschoven.

Hij bevestigt dat hij in Zweden gesproken heeft over zijn arrestatie door de taliban. Indien de commissaris-generaal het videoverhoor had gekregen van de Zweedse asielinstanties, had men kunnen zien dat dit wel degelijk klopt. Hij ziet niet in waarom de commissaris-generaal het videoverhoor niet zou kunnen opvragen bij de Zweedse autoriteiten. Hij merkt daarenboven op dat er verder geen enkele tegenstrijdigheden zijn gevonden tussen het verhoor in Zweden en het verhoor in België, wat volgens hem in rekening diende te worden gebracht bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn relaas.

Hij stelt dat het logisch is dat hij weinig informatie heeft over zijn medegevangene nu het tijdens zijn gevangenschap niet het moment was om te praten over koetjes en kalfjes, maar hij alleen oog had voor zijn mogelijke vlucht. Er zou geen reden zijn om zijn ontsnapping in vraag te stellen nu de taliban hem, alsook zijn medegevangene, hadden vastgebonden aan hun vuisten.

Hij meent dat er van hem te veel informatie werd verwacht omtrent zijn verklaring dat hij gezien werd in Kabul.

Hij wijst erop dat hij tijdens zijn eerste onderhoud wel degelijk twee mensen had genoemd die soortgelijke problemen hadden ondervonden. Bovendien meent hij dat de vraag, of hij nog dergelijke mensen kent, geen aanwijzing kan zijn voor de geloofwaardigheid van zijn problemen.

Hij blijft verder bij zijn verklaring, dat hij niet weet wat er met zijn paspoort is gebeurd. Hij zou bij de DVZ nooit hebben verklaard dat hij nooit in het bezit is geweest van een paspoort en meent dat dit een vertaalfout is. Er bestaat volgens hem geen verband tussen zijn asielrelaas en zijn paspoort. Daarnaast heeft hij er geen belang bij om te liegen over zijn paspoort nu zijn identiteit, leeftijd en herkomst niet ter discussie staan.

Vervolgens verwijt verzoeker de commissaris-generaal met geen woord te hebben gerept over zijn Hazara-etniciteit, wat heel opmerkelijk is gezien het lot van Hazara's onder het talibanbewind. Hij stipt aan dat hij geen enkele vragen werd gesteld aangaande de problemen die hij al dan niet zou hebben ondervonden in Afghanistan omwille van zijn etniciteit. De situatie van Hazara's is nochtans in zijn regio onveilig. Hij meent dat hij enkel en alleen door zijn Hazara-origine een risico loopt voor vervolging door de taliban maar ook door andere groeperingen die aanwezig zijn in Afghanistan. Hij verwijst dienaangaande naar een arrest van het Franse *Cour nationale du droit d'asile* van 5 november 2021, waarin geoordeeld werd dat er een risico op vervolging bestaat enkel en alleen omwille van een Hazara-origine. Hij kaart aan dat de identiteit van de bron, volgens dewelke er geen talibanbeleid zou zijn tegen de Hazara-minderheid, niet vermeld wordt en dat het verslag van het online-interview niet beschikbaar is, waardoor het mogelijk is dat die bron geen objectieve visie heeft op de situatie. Hij wijst er daarnaast op dat er een consensus bestaat tussen de buitenlandse waarnemers dat er momenteel nog een groot gebrek is aan betrouwbare informatie over de huidige situatie in Afghanistan. Hij benadrukt dat de ISKP doelgerichte aanslagen en acties onderneemt tegen de Hazara minderheid, wat blijkt uit het rapport van OPFRA van januari 2022. Verwijzend naar een artikel van France 24 en van Le Monde, vervolgt hij dat er nog dodelijke aanslagen werden gepleegd op Hazara's in 2022. Hij stelt dat hij louter door zijn Hazara-origine en ook omwille van zijn religieuze overtuiging als sjiïet, het risico loopt op vervolging in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Vervolgens betoogt verzoeker dat hij als verwesterd zal worden beschouwd omdat hij Afghanistan reeds in november 2017 heeft verlaten. Hij vervolgt dat het Nansen verslag van oktober 2021 in dit verband waardevolle inzichten biedt. Hij benadrukt de noodzaak aan een toekomstgerichte beoordeling van deze vrees. Ten eerste vreest verzoeker vervolging vanwege Anti-Government Elements zoals vervat in artikel 48/3, § 2, lid 2, a) en c) van de Vreemdelingenwet. Hij stelt dat hij bij terugkeer uit het Westen het risico loopt om in Afghanistan bedreigd, afgeperst, gefolterd, ontvoerd of vermoord te worden op grond van het vermoeden dat hij westerse waarden geïnternaliseerd heeft, of "vreemdeling" of spion geworden is. Onder meer onder verwijzing naar landeninformatie van UNHCR, EUAA, Asylos, EASO en een onderzoek van F. Stahlmann, stelt verzoeker dat er een verhoogd risico op vervolging door de taliban bestaat omwille van gepercipieerde verwestering. Hij haalt vervolgens voorbeelden aan van personen die werden vervolgd omwille van de gepercipieerde verwestering, waarbij hij citeert uit rapporten van 2018, 2019 en 2020. Hij benadrukt dat de vrees voor vervolging in het bijzonder geldt voor jongeren, die in hun tienerjaren naar Europa trokken en dat er een risico is op afpersing, omdat er een vermoeden is dat men rijkdom heeft verworven. Tevens benadrukt hij de vrees voor vervolging door de lokale gemeenschap.

Vervolgens gaat verzoeker in op de gronden van vervolging, waarbij hij aanstipt dat deze kunnen worden gevonden in een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging, dan wel in het behoren tot de specifieke sociale groep van “verwesterde Afghanen”. Verzoeker verschaft een theoretische uiteenzetting en verwijst naar arresten van de Raad, waarbij de vluchtelingenstatus werd toegekend. Verzoeker verschaft tevens een theoretische uiteenzetting omtrent de sociale groep, waarbij hij stelt dat terugkerende Afghanen als afwijkend worden beschouwd en dat zij bepaalde Westerse waarden en gewoonten internaliseren die fundamenteel zijn voor hun identiteit. Hij stelt dat de terugkeerders als “besmet” of “mislukking” worden beschouwd, ook door de eigen gemeenschap en familie. Verzoeker benadrukt dat hij sedert november 2017 in Europa verblijft, hij behoort tot de Hazara-gemeenschap, hij nooit traditionele Afghaanse kleding draagt, maar zich casual kleedt, geen baard heeft en hij een modern kapsel heeft, hij sedert november 2021 tewerkgesteld is een internationale en Nederlandstalige context bij Katoen Natie, zijnde, hij een inburgeringsprogramma en een cursus Nederlands heeft gevolgd in België. Hij stelt geïntegreerd te zijn en zich vertrouwd gemaakt te hebben met de westerse cultuur en *mores*. Hij vervolgt dat hij uit een ruraal en bijzonder conservatief dorp komt. Hij besluit als volgt: *“Verzoeker is al vijf jaar in Europa en zijn gedrag en waarden zijn aanzienlijk veranderd. Bovendien is er een risico dat hij onder de aandacht van de taliban zal komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land is geweest om te ‘verwesteren’ of minstens als ‘verwesterd’ beschouwd te worden’ en er ook redelijkerwijze zal worden aangenomen dat hij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.”* De combinatie van alle omstandigheden heeft volgens hem tot gevolg dat hij als verwesterd moet worden beschouwd.

Vervolgens gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij meent dat de commissaris-generaal een verkeerde lezing heeft gedaan van de landeninformatie. Hij wijst erop dat de ACLED-informatie slechts loopt tot maart 2022 en stelt dat het ook mogelijk is dat de informatie waarop de COI focus zich baseert, niet voldoende accuraat is. Hij hekelt het feit dat de commissaris-generaal zich uitsluitend heeft gebaseerd op ACLED gegevens nu UNAMA tot op heden géén nieuw verslag heeft uitgebracht over Afghanistan. Zowel het eigen veiligheidsrapport van het CGVS, COI Focus van 5 mei 2022 als de EASO COI van januari 2022 geven aan dat het zeer moeilijk is om betrouwbare bronnen te hebben betreffende de situatie in Afghanistan, wat bevestigd wordt door het EUAA rapport van april 2022. Hij meent dat het niet opgaat om gelet op het gebrek aan betrouwbare informatie, te stellen dat het wel goed zal gaan nu ingeval van twijfel er minstens bijkomend onderzoek diende te gebeuren. Daarnaast is het volgens hem evenmin redelijk om te spreken van een “sterke daling van het aantal burgerslachtoffers”. Het feit dat UNAMA zelf geen cijfers vrijgeeft, bevestigt volgens hem dat er niet de minste zekerheid is. Verzoeker vervolgt dat NANSSEN – in de Nansen Note 2 - 22 “Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afghaanse dossiers” van 23 juni 2022 – tot dezelfde conclusie komt. Hij zet uiteen dat in die nota wordt aangegeven dat de commissaris-generaal het advies van de Hoge Commissaris voor Vluchtelingen van de Verenigde Naties niet heeft gevolgd, waarbij de UNHCR Guidance Note van februari 2022 een significantere bewijswaarde heeft, die zwaarder is dan de richtlijnen van het EUAA. Nansen geeft aan dat de informatie waarop de COI Focus Afghanistan van 5 mei 2022 gebaseerd is, niet relevant, noch up-to-date, accuraat of gebalanceerd genoeg is. Tot slot besluit verzoeker dat de terugkeer naar Afghanistan niet mogelijk is omdat Afghanistan niet veilig is voor burgers.

Aangaande de socio-economische en humanitaire situatie, betoogt verzoeker dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terecht komen in een situatie van extreme armoede en dat hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zal kunnen voorzien. Verzoeker acht de taliban verantwoordelijk voor de verslechtering van de sociaaleconomische en humanitaire situatie, waarbij dit een direct gevolg is van de internationale sancties die werden genomen vanwege de niet-democratische aard van het talibanregime. Verzoeker benadrukt dat de taliban weigeren om fundamentele rechten te respecteren en de voorwaarden van de internationale gemeenschap te accepteren, waardoor de benodigde humanitaire hulp uitblijft. Tevens hebben de taliban de werkloosheid in de hand gewerkt, door vrouwen te verbieden te werken en bepaalde beroepen te verbieden. Wederom verwijst verzoeker naar het arrest van de Raad met nummer 270 813 van 31 maart 2022 en naar de NANSSEN Note 2-22, waarbij hij aangeeft dat de COI Focus Afghanistan geen informatie bevat met betrekking tot de sociaaleconomische en humanitaire omstandigheden.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Attest tewerkstelling;
- Individuele rekening ;
- Attest van inburgering ;
- Certificaat van opleiding.

3.2. Bij het verzoekschrift maakt verzoeker melding van volgende bronnen, waarvan hij tevens de weblink vermeldt:

- Landinfo, "The Report – Afghanistan: Recruitment to Taliban", 29 juni 2017;
- EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan : Taliban Strategies – Recruitment, 10 juli 2012;
- EASO – Country Guidance : Afghanistan;
- Byline Times, "The Taliban Protection Racket", 10 January 2022 ;
- Human Rights Watch, "This is our opportunity to end the Taliban's use of child soldiers", 20 September 2021 ;
- EASO, "Country of Origin Information Report", September 2016, blz. 24;
- Nansen, "Beoordeling van de beschermingsnood van Afghaanse man in het kader van een volgend verzoek", oktober 2021;
- UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998;
- UNHCR, Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 december 2004, §11;
- UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002;
- UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002;
- UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018;
- EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020,
- EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020,
- Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", oktober 2017;
- Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018;
- EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020;
- Stahlmann, F., Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen, 2019;
- Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016;
- Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016;
- F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018;
- UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 oktober 2016;
- F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16.WI.A", 28 maart 2018;
- C. GLADWELL, "No longer a child: from the UK to Afghanistan", Forced Migration Review 2013, (62) 63.
- UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018;
- Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees";
- EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017;
- 29.F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280;
- F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 280.
- C. DAUVERGNE, "Toward a New Framework for Understanding Political Opinion", Michigan Journal of International Law, 2016, 254 ;
- UNHCR GUIDELINES, "Religion Based Refugee Claims under Article 1 A (2) of the 1951 Convention, 28 april 2004, p. 21-23 ;
- UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019;
- UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 augustus 2019;
- F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279;
- EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, , 12-13 ;
- Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, 34;

- B. ROGGIO, "Taliban denounces 'deviant beliefs,' including 'satanic western and disbelieving ideologies'", 10 juni 2020;
- Asylos, Afghanistan COI Repository, 1-29 september 2021, 23 september 2021;
- Asylos, "Afghanistan: Situation of young male 'Westernised' returnees to Kabul", augustus 2017;
- F. STAHLMANN, "Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen", Asylmagazin 2019, (276) 279.
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "What happens post-deportation? The experience of deported Afghans", Migration Studies 2013, (1) 11.
- L. SCHUSTER en N. MAJIDI, "Deportation Stigma and Re-migration", Journal of Ethnic and Migration Studies 2015, (635) 635- 636. 635-652.
- Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016;
- NANSEN, "Nood aan bescherming voor Afgaanse verwesterde vrouw", 2020;
- E. BOWERMAN, "Risks Encountered after Forced Removal: The Return Experiences of Young Afghans", Forced Migration Review, 2017, (78) 79.
- EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017,
- EASO Country of Origin Information Report, "Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms", December 2017;
- N. MAJIDI en L. HART, "Return and reintegration to Afghanistan: Policy implications", Migration Policy Practice 2016, (36) 39.
- Refugee Law Initiative, "The fall of Kabul: International Protection in the context of the Armed Conflict and Violence in Afghanistan";
- EASO, "Country Guidance Afghanistan: common analysis and guidance note", December 2020 ;
- EASO, Country of Origin Information Report, January 2022;
- EUAA, "Afghanistan – Security Situation Country of Origin Information Report", August 2022;
- RSF, "Afghanistan has lost almost 60% of its journalists since the fall of Kabul";
- Gandhara, "Taliban Atrocities Reported In Crackdown On Rebel Hazara Commander", 01.07.2022;
- Human Rights Council, "Situation of human rights in Afghanistan - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights", 04.03.2022;
- EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 17;
- European Parliament, "Answer given by High Representative/Vice-President Borrell on behalf of the European Commission, 05.01.2022";
- Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afgaanse dossiers", 23 juni 2022, p. 3;
- EUAA, "Afghanistan - Security situation - August 2022", blz. 153;
- M. Lys, « Le Conseil du contentieux des étrangers confirme le changement d'approche du C.G.R.A. en refusant aux demandeurs d'asile originaires de Bagdad le bénéfice de la protection subsidiaire », Newsletter EDEM, Février 2016.
- La Libre, « Les Afghans aussi méritent notre aide », 23 maart 2022 ;
- VRT news, "VN trekt aan alarmbel over Afghanistan: "Humanitaire toestand gaat dramatisch achteruit" ", 31 maart 2022;
- The Constitutional Foundation, "The Marshall Plan for Rebuilding Western Europe", 2000, p. 2;
- EASO, « Afghanistan Country focus - Country of Origin Information Report », januari 2022 ;
- La Libre, « Afghanistan: les talibans estiment "se rapprocher" d'une reconnaissance internationale », 3 februari 2022 ;
- La Libre, « L'Afghanistan, un nouvel enfer sur terre ? Ce n'est pas une fatalité », 17 februari 2022,
- UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan », 17 maart 2022 ;
- UK Home Office, « Country Policy and Information Note – Afghanistan: Fear of the Taliban", februari 2022, pp. 7-8 ;
- RTBF, "Afghanistan : à Kaboul, les talibans effacent les signes de l'ancien régime ", 9 februari 2022 ;
- UNHCR, « Le Haut Commissaire des Nations Unies pour les réfugiés lance un appel à la communauté internationale pour répondre aux besoins de l'Afghanistan » ;
- United Nations News, « Afghanistan : les Talibans tentent d'effacer les femmes de la vie publique, dénoncent des experts de l'ONU », 17 januari 2022 ;
- France TV info, « Afghanistan : ces métiers menacés par le retour des talibans au pouvoir », 16 augustus 2021;
- Nansen, F. Vogelaar, Nansen Note 2 – 22 "Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europese Asielagentschap in Afgaanse dossiers", 23 juni 2022, p. 24.

3.3. Op 15 februari 2023 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeld:

- EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation” augustus 2022;
- EUAA “COI Query Afghanistan, major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 4 november 2022 ;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023 ;
- COI Focus, “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022”, 23 september 2022;
- COI Focus, “Afghanistan, Veiligheidssituatie”, 5 mei 2022;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020.

3.4. Ter terechtzitting legt verzoeker het volgend nieuw stuk neer:

- Verklaring tewerkstelling d.d. 17.01.2023 van Katoen Natie.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vlucht- en asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer de taliban en de lokale mensen omdat hij ervan beschuldigd werd het christendom te promoten omdat hij als leerkracht daaromtrent informatie had meegegeven aan zijn leerlingen. Verzoeker werd door de taliban gearresteerd, maar kon ontsnappen.

Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers werkzaamheden als leerkracht worden niet in twijfel getrokken;
- ii) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij concrete problemen heeft ondervonden met mullah M.N.S. en andere dorpelingen omwille van het uitdelen van informatie over het christendom omdat a) verzoeker getuigt van onbezonnen gedrag nu hij zonder nadenken over eventuele consequenties informatie over het christendom op papier heeft verspreid en b) omdat, hoewel hij reeds vanuit zijn verstoppplaats had gezien dat dertig tot veertig personen zijn huis waren binnengevallen, hij het toch veilig genoeg vond om zich een aantal uren later terug naar zijn huis te begeven om daar een oplossing te bedenken.
- iii) Verzoeker maakt zijn arrestatie door de taliban allerminst aannemelijk a) gelet op de ernstige lacune in zijn verklaringen nu hij die arrestatie onvermeld liet bij de Zweedse autoriteiten en er evenmin vertelde dat hij, nadat hij zich had teruggetrokken in de bergen, terug naar huis keerde; b) wegens zijn zeer gebrekkige kennis over de medegevangene waarmee hij samen in een kamer in de moskee werd opgesloten gedurende twee nachten en drie dagen; c) daar het weinig plausibel is dat de taliban verzoeker onbewaakt achterlieten in de moskee nu ze zo de kans schoon lieten aan verzoeker om te ontsnappen.
- iv) Verzoekers bijzonder vage verklaringen over de manier waarop zijn dorpelingen op de hoogte zouden zijn gekomen van zijn verblijf in Kabul kunnen allerminst overtuigen en schaden verder de geloofwaardigheid van zijn relaas;
- v) Verzoeker kan amper informatie verschaffen over eventuele andere leerkrachten die problemen hebben gekend met de taliban.
- vi) Verzoeker legt incoherente verklaringen af over zijn paspoort nu hij a) bij het CGVS verklaart dat hij zijn paspoort heeft achtergelaten in het huis van M.A. terwijl hij bij de DVZ verklaart dat hij nooit over een paspoort heeft beschikt en hij b) in het ongewisse blijft over wat er ondertussen met zijn paspoort is gebeurd nu hij verklaart dat hij niet weet wat M.A. met zijn paspoort heeft gedaan, maar c) hij bij de Zweedse asielinstanties heeft verklaard dat zijn paspoort werd vernietigd in Afghanistan. Bovendien hadden de Zweedse autoriteiten de nadruk gelegd op het belang van zijn paspoort om een aanvraag gezinshereniging te kunnen indienen met zijn vrouw die in Zweden over een verblijfsstatus beschikt.

4.3.2. De commissaris-generaal stelt uitdrukkelijk in de bestreden beslissing dat zijn werkzaamheden als leerkracht, waarover verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud uitvoerig werd bevraagd (NPO 1, p. 6-10), niet in twijfel worden getrokken. Dat verzoeker afkomstig is uit Ghazni en Hazara is van origine wordt evenmin betwist.

4.3.2.1. De Raad gaat vooreerst in op het gegeven dat verzoeker behoort tot de Hazara etnie, waarop verzoeker zich in het verzoekschrift beroept teneinde de vluchtelingenstatus te worden toegekend. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt het volgende.

Gedurende het talibanregime tussen 1996 en 2001 werden verschillende bloedbaden aangericht waarvan Hazara het slachtoffer waren. Na de val van het talibanregime in 2001 verbeterde de positie van de Hazara. Vanaf 2016 echter ontstonden er nieuwe veiligheidsdreigingen voor de sjiitische moslims waaronder de Hazara-gemeenschap. ISKP voerde vanaf dan aanvallen uit die onder andere tegen Hazara waren gericht. In 2021 werden aanvallen gerapporteerd van de taliban tegen personen van Hazara-afkomst. Met de terugtrekking van de internationale strijdkrachten uit Afghanistan werd melding gemaakt van een verhoging van geweldfeiten tegen de Hazara.

In de periode na de machtsovername was er tijdelijk een opflakking van geweld tegen Hazara. Dit waren voornamelijk incidenten waarbij de slachtoffers Hazara waren die vroeger lid waren van het ANSF. Na de machtsovername door de taliban in augustus 2021 leek er geen beleid te zijn tegen de Hazara-minderheid. Het was sjiitische moslims toegestaan om hun religieuze ceremonies te beleven, zoals de jaarlijkse viering van Ashura. Daarnaast beloofden de taliban de Hazara-gemeenschap te beschermen en talibanstrijders zouden sjiitische moskeeën hebben beschermd. Hazara kregen functies in de nieuwe talibanadministratie op centraal en provinciaal niveau, maar de vraag rijst of deze personen kunnen worden beschouwd als werkelijke vertegenwoordigers van de Hazara-minderheid daar het personen betreft die reeds lang geleden de geledingen van de taliban hebben vervoegd. Er zijn immers ook rapporten dat de taliban de rechterlijke macht zou hebben gereorganiseerd, waarbij 100 Hazara-rechters werden ontslaan omdat de taliban van mening zijn dat Hazara geen rechters kunnen zijn. Daarnaast zouden de taliban hebben bevestigd dat hun beleid enkel zou steunen op soennitische hanafi-rechtspraak.

De talibanregering zoals gevormd op 7 september 2021 had geen Hazara-vertegenwoordiging maar op 21 september 2021 werd een lid van de sjiitische Hazara-gemeenschap benoemd als adjunct-minister van gezondheid. Er is evenwel geen sprake van een daadwerkelijke en volledige 'inclusie' van Hazara in de nieuwe regering.

Uit de landeninformatie blijken geen aanwijzingen dat de taliban in de huidige stand van zaken een beleid voeren dat specifiek of rechtstreeks is gericht tegen de Hazara. Het gedrag van de taliban lijkt eerder contextgebonden.

Dit neemt niet weg dat personen van Hazara-etnie nog steeds slachtoffer kunnen worden van maatschappelijke discriminatie. Er zijn tevens voorvallen waarbij taliban overgaan tot foltering en executie van Hazara's. Gedwongen uitzettingen van Hazara vinden ook plaats. Sommige vonden plaats in september 2021 in de provincie Daykundi en in oktober 2021 in de provincies Helmond en Balkh. In sommige gevallen werden deze uitzettingen bevolen door lokale talibanleiders, terwijl in andere gevallen de uitzettingen gebeurden door Kuchi-nomaden of door de taliban en milities daarrond. In sommige gevallen beloofden de taliban op lokaal niveau deze problematiek te onderzoeken. In andere gevallen echter stelden lokale talibanleiders dat deze uitzettingen plaatsvonden overeenkomstig beslissingen van de de-facto-rechtbanken. De uitzettingen leken te zijn ingegeven door de zwakkere positie van de Hazara na de val van de voormalige Afgaanse regering. Er waren in november 2021 gedwongen verdrijvingen in de provincie Daykundi waarbij de lokale taliban de gronden van Hazara opeisten. De talibanautoriteiten in Daykundi zouden hierover een onderzoek zijn gestart. Talibanleiders in Kaboel zouden ook enkele uitzettingsbeslissingen in Daykundi hebben ingetrokken. In Gizab waren er ook uitzettingen. Deze uitzettingen zouden zijn gebeurd in het kader van grondconflicten en de gronden werden voornamelijk ingenomen door Pashtun uit de provincie Uruzgan.

Een deel van de talibanstrijders hebben vooroordelen en een negatief beeld over de Hazara, aangezien de Hazara-gemeenschap deelnam aan het vorige bestuur en de sociale vooruitgang van Afghanistan in het algemeen en omdat ze ook worden beschouwd als het westen meer genegen dan andere groepen in Afghanistan. Binnen conservatieve delen van de Afgaanse gemeenschap leeft de perceptie dat de Hazara-minderheid een cultuur heeft omarmd die niet strookt met de definitie van islam zoals de taliban deze zien, bv. omdat Hazara-vrouwen in het leger dienden of waren betrokken in culturele en sociale activiteiten. Er is een anti-Hazara-visie bij de algemene bevolking, zelfs voor de machtsovername.

Aanvallen door opstandige groeperingen werden de laatste jaren voornamelijk toegeschreven aan ISKP, die Hazara en sjiitische moslims als een legitiem doelwit beschouwt. Deze aanvallen hebben een grote impact gehad op de Hazara-bevolking. Aanvallen van ISKP waren gericht tegen plaatsen waar Hazara of sjiitische moslims samenkomen, zoals religieuze bijeenkomsten, huwelijken en locaties in door Hazara gedomineerde wijken in grote steden, zoals Kaboel en Herat. Deze aanvallen kunnen worden gelinkt aan de religie van de Hazara. ISKP viseert echter ook Hazara omwille van hun vermeende nauwe band met

en steun voor Iran en hun steun in de strijd tegen IS in Syrië. In de eerste helft van 2021 rapporteerde UNAMA een heropflakking van opzettelijk sektarisch geïnspireerde aanvallen tegen de sjiitische religieuze minderheid, meestal de etnische Hazara-minderheid. Bijna alle twintig incidenten gedurende deze periode werden opgeëist door ISKP en betroffen beschietingen en IED (improvised explosive device) aanvallen, waarbij bussen werden geïmproviseerd en andere voertuigen die leden van de Hazara-gemeenschap vervoerden. Dit leidde tot 500 burgerslachtoffers (143 overlijdens en 357 gewonden).

In de periode na de machtsovername bleef de sjiitische gemeenschap geïmproviseerd door ISKP, die een anti-sjiitische agenda heeft. In oktober 2021 vonden grootschalige aanvallen plaats op sjiitische moskeeën in Kandahar en Kunduz, waar minstens 119 personen werden gedood en 220 gewond. Hierna namen de taliban de verantwoordelijkheid voor de beveiliging van deze plaatsen. In de herfst van 2021 werden incidenten gerapporteerd waarbij burgerslachtoffers vielen in de wijk Dasht-e Barkhi in het westen van Kaboel, waar veel sjiitische Hazara leven.

Volgens cijfergegevens van de Verenigde Naties, vonden er tussen 19 augustus en 31 december 2021 in 16 provincies aanvallen van ISKP plaats; het jaar daarvoor was dat voor dezelfde periode maar het geval in vijf provincies. In de periode van 1 januari tot 21 mei 2022 werden aanvallen gedocumenteerd in 11 provincies; in dezelfde periode het jaar daarvoor in 6 provincies. Sedert juni 2022 omvat het gebied waar ISKP actief is delen van noordelijk en westelijk Afghanistan, evenals zuidelijke en zuidoostelijke provincies. De speciale gezant van de VN voor Afghanistan stelde in november 2021 vast dat ISKP een aanwezigheid in bijna alle provincies leek te hebben. ISKP voerde verschillende 'high profile' aanvallen uit, waaronder de reeds vermelde aanslagen op sjiitische moskeeën in oktober 2021, een militair hospitaal in Kaboel op 2 november 2021, een sjiitische moskee in Mazar-e-Sharif in april 2022 en een serie bomexplosies in Mazar-e-Sharif en Kaboel in mei 2022. Deze ISKP-aanvallen in april en mei 2022 tonen aan dat ISKP zijn capaciteit om aanvallen uit te voeren in noordelijk Afghanistan heeft uitgebreid. De aanvallen in deze periode in Kaboel en in het noorden maakten burgerslachtoffers, terwijl de aanvallen in andere delen van het land de taliban viseerden. In september 2022 vond een aanslag plaats bij een school in de Dasht-e-Barchi wijk van Kaboel waarbij 50 mensen, het merendeel studenten en meisjes die tot de Hazara gemeenschap behoren, om het leven kwamen.

Lidstaten van de VN schatten in mei 2022 de getalsterkte van ISKP tussen de 1500 en 4000 strijders. Dit neemt toe sinds de machtsovername door de taliban, gezien de vrijlating van gevangenen ISKP-leden, spanningen tussen verschillende talibanstrekkingen en een toename aan financiële bronnen.

Voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021, werden de delen van Afghanistan waar overwegend Hazara wonen het minst getroffen door het conflict tussen de vorige regering en de taliban. Vanaf 2016 begon ISKP aanvallen uit te voeren op Hazara en andere sjiitische moslims. Uit het USDOS *"Afghanistan 2021 Human Rights Report"* van 12 april 2022, vermeld in het EUAA rapport, blijkt dat de taliban in december 2021 een reeks ontmoetingen hadden met sjiitische Hazara-leiders van verschillende delen van het land. De taliban beloofden veiligheid te voorzien voor alle burgers en wensten sektarische opsplitsingen te vermijden. De taliban hebben communicatie behouden met verschillende politieke partijen van voor hun machtsovername, onder meer met de Hezb-e Wahdat, voornamelijk bestaand uit Hazara. Experts binnen de internationale gemeenschap hebben ongerustheid geuit over de situatie van de Hazara na de machtsovername; de taliban zijn niet geneigd om de Hazara te beschermen.

Er worden twee patronen vermeld in aanvallen tegen de Hazara na de machtsovername door de taliban. Het eerste patroon betreft aanvallen waarbij burgertransportvoertuigen werden geïmproviseerd, voornamelijk minibuses gebruikt door jonge, opgeleide en werkende Hazara zoals overheidspersoneel, journalisten en NGO-medewerkers. Tijdens het reizen op de snelwegen werden Hazara gestopt. Het tweede patroon betreft complexe aanvallen op grote schaal, met als doelwit sjiitische moskeeën, hospitalen en scholen in gebieden waar de Hazara verblijven. Dit gebeurde vooral in de steden Kaboel, Herat, Mazar-e-Sharif, Kandahar en Kunduz.

De provincie Parwan grenst aan de provincies Kaboel en Baghlan. Door de provincie Parwan loopt een drukke verbindingsweg die Kaboel verbindt met Mazar-e-Sharif en het noorden van Afghanistan via de Salang Pass tunnel enerzijds alsook een snelweg die Kaboel met Kunduz verbindt anderzijds. Verschillende bronnen vermelden ISKP als voornaamste actor van geweld tegen de Hazara. Deze aanvallen tegen de Hazara blijven voortduren. ISKP heeft via Telegram-kanalen laten weten dat ze sjiitische moslims viseren van *"Baghdad tot Khorasan"*.

Uit het geheel aan beschikbare landeninformatie besluit de Raad dat de situatie van de Hazara in Afghanistan verontrustend is. Evenwel blijkt niet dat er heden in Afghanistan sprake is van een systematische vervolging van de Hazara. Uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden ontwaard dat het loutere feit Hazara te zijn op zich onvoldoende is om een vrees voor vervolging of risico op reële schade in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. Gelet op de context van discriminatoire maatregelen, de bedreigingen en het geweld ten aanzien van sjiïeten, waaronder Hazara, is er evenwel sprake van een zeer precarie algemene situatie die moet worden meegenomen bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van Hazara uit Afghanistan. Zoals reeds gesteld, wordt de Hazara etnie van verzoeker niet betwist en blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat verzoeker hierover bevraagd werd.

In de EUAA Country Guidance van januari 2023, waarnaar de commissaris-generaal refereert in de aanvullende nota (p. 80-83) worden Hazara dan ook aangemerkt als een risicoprofiel, daar wordt aangenomen dat zij kunnen worden blootgesteld aan daden van vervolging. Volgens deze richtlijnen, waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing en die door de Raad, na lezing van de beschikbare landeninformatie, kunnen worden bijgetreden, moet de situatie van Hazara worden beoordeeld in het licht van de recente machtsovername door de taliban. Tevens moet het risico om het doelwit te worden van ISKP worden beoordeeld in het licht van de operationele capaciteit van deze groep. Risicobepalende omstandigheden kunnen tevens verband houden met andere risicoprofielen, met name sjiïeten, enerzijds, en individuen van wie wordt vermeend dat zij morele en maatschappelijke normen hebben overschreden, anderzijds.

In Afghanistan is 10 à 15 % van de bevolking sjiïet. De meerderheid van de sjiïitische moslims in Afghanistan zijn Hazara en omgekeerd is de meerderheid van de Hazara sjiïet. Er zijn twee grote sjiïitische gemeenschappen in Afghanistan: de grootste sjiïitische groep betreft de Ithna Ashariya en de kleinste groep betreft de Ismaïli. Beide sjiïitische groepen zijn overwegend Hazara.

In voormelde EUAA Country Guidance wordt over sjiïeten gesteld dat zij het slachtoffer kunnen worden van daden van vervolging en dus worden zij als risicoprofiel aangemerkt. De risico's die leden van de Hazara-gemeenschap lopen vallen aldus binnen een bredere context van geweld tegen sjiïitische moslims, die het voorwerp uitmaken van doelgerichte aanvallen.

De situatie van de sjiïeten moet worden beoordeeld in het licht van de recente machtsovername door de taliban. Het risico om doelwit te worden van ISKP moet ook worden beoordeeld. Momenteel blijkt niet dat voor alle personen onder dit profiel een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, maar is het risico op vervolging eerder afhankelijk van individuele omstandigheden, zoals de regio van herkomst (zo vormen regio's waar ISKP operationele capaciteit heeft een hoger risico), deelname aan religieuze activiteiten, etc.

Onder het risicoprofiel van personen van wie wordt vermeend dat zij morele en maatschappelijke normen hebben overschreden (EUAA Country Guidance Afghanistan, januari 2023, p. 77 e.v.), vallen tevens personen die worden beschouwd als verwesterd. Hazara worden beschouwd als het westen meer genegen dan andere groepen in Afghanistan en binnen conservatieve delen van de Afghaanse gemeenschap leeft de perceptie dat de Hazara-minderheid een cultuur heeft omarmd die niet strookt met de definitie van de islam zoals de taliban deze zien.

Uit het geheel van het voorgaande blijkt dat bij het onderzoek naar de beschermingsnood van verzoeker voormelde drie risicoprofielen in combinatie met elkaar moeten worden gelezen.

Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker bij terugkeer zal worden blootgesteld aan vervolging, moet rekening worden gehouden met de mogelijke aanwezigheid van individuele en concrete omstandigheden die in zijn geval risicobepalend kunnen zijn. Aldus stelt de Raad het volgende vast.

Verzoeker is een Hazara die tevens sjiïet is. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt niet dat de commissaris-generaal een onderzoek heeft gevoerd naar de situatie van Hazara's in Ghazni. Bij deze merkt de Raad nog op dat, aangezien een meerderheid van de sjiïitische moslims in Afghanistan tot de Hazara behoort en Hazara omwille van hun fysieke kenmerken als zodanig herkenbaar zijn, de Hazara de belangrijkste slachtoffers zijn van sektarische aanvallen op sjiïeten, waarbij ISKP de belangrijkste actor van vervolging is.

Wat betreft de operationele capaciteit van ISKP, blijkt uit de “*Country of Origin Information: Afghanistan Security Situation*” van de EUAA van augustus 2022 dat sedert juni 2022 het gebied waar ISKP actief is delen van noordelijk en westelijk Afghanistan omvat evenals zuidelijke en zuidoostelijke provincies (p.51). De speciale gezant van de VN voor Afghanistan stelde in november 2021 vast dat ISKP een aanwezigheid in bijna alle provincies leek te hebben. ISKP voerde verschillende ‘high profile’ aanvallen uit, waaronder de aanslagen in Kandahar en Kunduz op sjiiitische moskeeën in oktober 2021, een militair hospitaal in Kaboel op 2 november 2021, een sjiiitische moskee in Mazar-e Sharif in april 2022 en een serie bomexplosies in Mazar-e-Sharif en Kaboel in mei 2022. Deze ISKP-aanvallen in Mazar-e-Sharif, Kunduz en Kaboel tonen aan dat ISKP zijn capaciteit om aanvallen uit te voeren in Afghanistan heeft uitgebreid. Uit hetzelfde rapport blijkt dat lidstaten van de VN in mei 2022 de getalsterkte van ISKP schatten tussen de 1500 en 4000 strijders. Dit neemt toe sinds de machtsovername door de taliban, gezien de vrijlating van gevangen ISKP-leden, spanningen tussen verschillende talibanstrekkingen en een toename aan financiële bronnen.

Verzoeker is afkomstig uit het dorp Tamaki in het district Qarabagh van de provincie Ghazni, in het zuidoosten van Afghanistan. In deze provincie is ongeveer 46% van de bevolking Hazara (EUAA, *Afghanistan Security Situation*, p. 113). Tien veiligheidsincidenten in de provincie Ghazni werden toegeschreven aan niet geïdentificeerde gewapende groepen, waaronder twee gewapende confrontaties met de taliban, terwijl andere veiligheidsincidenten onder meer ontvoeringen van burgers betroffen. Volgens lokale bronnen werd door inwoners van Ghazni een stijging van het aantal ontvoeringen gemeld sinds de machtsovername door de taliban.

Uit de COI Focus “Afghanistan Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022 die toegevoegd werd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 2), blijkt dat er in provincie Ghazni, verzoekers regio van herkomst, aan 7 incidenten geoprecisiecode 3 toe werd toegekend van de 39 veiligheidsincidenten die in de verslagperiode werden gecodeerd. Het gaat om 2 incidenten waarbij onbekenden een lid van de taliban hebben doodgeschoten en een onderling conflict binnen de taliban (battles); 2 incidenten gericht tegen universiteitsstudenten of –personeel; geweld tegen personen, vooral vrouwen, die paspoorten aanvragen en de arrestatie en het doden van voormalig ANDSF-personeel (violence against civilians). Alle 7 incidenten heeft ACLED gecodeerd onder het district (ADMIN2) Ghazni, dat ook de provinciehoofdplaats Ghazni omvat.

De beschikbare landeninformatie laat enerzijds wel toe vast te stellen dat er sprake is van aanslagen gepleegd door niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen in Ghazni en dat ISKP actief is in zuidoostelijke gebieden van Afghanistan, waartoe Ghazni behoort. Anderzijds dient te worden opgemerkt dat uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat verzoeker, louter omwille van zijn herkomstregio en als behorende tot de Hazara-gemeenschap automatisch in aanmerking moet komen voor de vluchtelingenstatus.

Gezien de zeer traditionele interpretatie van de geloofsleer door de taliban en de ISKP is het niet onredelijk te besluiten dat er wordt van uitgegaan dat verzoeker niet langer conform de islamitische geloofsleer handelt, zeker gelet op zijn etnie en minstens als dusdanig zal worden gepercipieerd in geval van terugkeer. De Raad herinnert eraan dat de Hazara in Afghanistan reeds worden gezien als verwesterd, minstens het westen meer genegen. Zoals uiteengezet *infra* en alles in acht genomen, blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie.

4.3.2.2. Verzoeker is in Afghanistan gedurende 10 jaar werkzaam geweest als leerkracht. Hoewel de commissaris-generaal geen geloof hecht aan de problemen die verzoeker hierdoor zou hebben gekend met de taliban, dient te worden benadrukt dat niet wordt getwijfeld aan de werkzaamheden van verzoeker als leerkracht. Uit de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 (p. 70) blijkt dat onderwijzend personeel tot een risico profiel behoort. Weliswaar wordt gepreciseerd dat niet alle individuen met dit profiel te maken krijgen met het risiconiveau dat vereist is om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen en dat hierbij rekening gehouden moet worden met de omstandigheden die van invloed kunnen zijn op het risico, zoals onder meer het geslacht (d.w.z. vrouwelijke onderwijzers) de afkomst uit gebieden waar ISKP operationele capaciteit heeft, de persoon of de instelling die de richtlijnen en/of het leerplan van de taliban niet volgt, het zich uitspreken tegen de taliban, enz.. *In casu* dient de Raad vast te stellen dat verzoekers werkzaamheden als leerkracht geen geïsoleerd gegeven betreffen, nu er in zijn hoofde van meerdere omstandigheden in rekening dienen te worden gebracht bij de beoordeling van zijn risicoprofiel.

De Raad stipt hierbij aan dat het *in casu* niet alleen aangewezen is om het nodige gewicht toe te kennen aan de langdurige werkzaamheden van verzoeker als leerkracht, maar ook aan zijn verklaringen dat hij les gaf in een gemengde school, bijles gaf aan meisjes en dat hij melding maakte van het feit dat het altijd moeilijk is geweest voor leerkrachten (NPO 1, p. 6-10). Bovendien acht de Raad het niet voldoende om te wijzen op verzoekers "onbezonnen gedrag", waar hij zijn leerlingen informatie zou hebben gegeven over het christendom, om de informatie die hen door de mullah werd gegeven niet correct zou zijn geweest, om in het geheel geen geloof te hechten aan het feit dat verzoeker omwille van zijn werkzaamheden problemen heeft gekend met de taliban.

Dit alles wordt nog meer versterkt door het gegeven dat verzoeker Afghanistan verlaten heeft in augustus 2017 en Europa is binnen gereisd via Griekenland in oktober 2017, wat maakt dat hij aldus reeds vijf jaar in Europa verblijft. Verzoeker maakt in zijn verzoekschrift nog melding van zijn tewerkstelling in een Nederlandstalige en internationale context bij Katoen Natie. Ter terechtzitting legt hij uit dat hij instaat voor de logistiek en legt hij een verklaring tewerkstelling neer van 17 januari 2023, waarin gesteld wordt dat verzoeker tewerkgesteld is voor bepaalde duur van 6 maanden, met mogelijke verlenging indien zijn inzet en de economische situatie van Katoen Natie stabiel blijft. De Raad herinnert eraan dat de Hazara in Afghanistan reeds worden gezien als verwesterd, minstens het westen meer genegen, wat aldus versterkt wordt door voormelde overige individuele omstandigheden.

4.4. Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie, met name zijn Hazara-etnie, zijn sjiitische geloofsstrekking, zijn voormalige werkzaamheden als leerkracht in Ghazni, de regio van herkomst alsook zijn langdurig verblijf in Europa met tewerkstelling in een internationale context.

De Raad besluit dat het geheel van verzoekers individuele omstandigheden, cumulatief beoordeeld, gezien in relatie met elkaar *in casu* voldoende is om een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker aan te nemen. Gelet op zijn Hazara-origine en zijn sjiitische geloofsstrekking alsook een vermeende verwestering kan in dit geval een verband worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging.

De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, de conclusie in de EUAA Country Guidance (p. 137) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA Country Guidance concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 140).

De Raad stelt dan ook vast dat in hoofde van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging omwille van een (toegedichte) politieke of godsdienstige overtuiging kan worden aangenomen in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker als vluchteling erkend in de zin van voormeld wetsartikel.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. FLORIO